การรักษา
โรคผมร่วงเป็นหย่อม

โรคนี้รักษาได้ แต่ส่วนใหญ่มักไม่หายขาด คนที่มีผมร่วงน้อยมักมีการตอบสนองต่อการรักษาที่ดีกว่าคนที่ผมร่วงเป็นบริเวณกว้าง

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ป่วยมีอาการดีขึ้นแล้วก็อาจกลับมาเป็นซ้ำอีกได้

ข้อควรปฏิบัติ
ในการดูแลตนเอง

- ผู้ป่วยควรมารับการรักษาต่อเนื่อง เนื่องจากการรักษาอาจใช้ระยะเวลานานหลายเดือนหรืออาจจะเป็นปี และยังมีโอกาสเกิดซ้ำได้
- ผู้ป่วยควรใช้ยาตามที่แพทย์แนะนำ และควรระมัดระวังผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ยา
- ผู้ป่วยไม่ควรซื้อยารับประทานเอง เนื่องจากยาบางชนิดอาจไม่ได้ผลหรือมีผลข้างเคียงที่เป็นอันตราย
- ผู้ป่วยควรดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง เนื่องจากภาวะเจ็บป่วยหรือความเครียด อาจทำให้โรคกำเริบได้
- ผู้ป่วยควรรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และครบห้าหมู่ เนื่องจากอาหารมีผลต่อสุขภาพผมได้ ไม่มีอาหารใดที่ห้ามรับประทานในคนที่เป็นโรคนี้
- ถ้าผู้ป่วยมีการใช้ยาทาหรือยารับประทานอื่น หรือมีโรคประจำตัว ควรแจ้งให้แพทย์ทราบเพื่อวางแผนการรักษาที่ถูกต้องและเหมาะสม

แผนที่สถาบันโรคผิวหนัง

รถประจำทางที่ผ่านหน้าสถาบันโรคผิวหนัง

สาย 8, 12, 14, 18, 92, 108, 116

ปอ. 509, 510, 515, 524, ปอ.พ. 4, 8

สถาบันโรคผิวหนัง

420/7 ถนนราชวิถี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กทม. 10400

โทรศัพท์ : 0 2354 8036-40 โทรสาร : 0 2354 8042

www.inderm.go.th

สถาบันโรคผิวหนัง

กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

โรคผมร่วงเป็นหย่อม
(Alopecia areata)

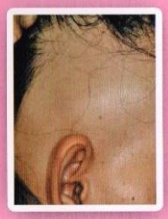

กลุ่มงานเส้นผมและเล็บ สถาบันโรคผิวหนัง
กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

โรคผมร่วงเป็นหย่อม
คืออะไร

โรคผมร่วงเป็นหย่อม (alopecia areata) เป็นโรคผมร่วงที่พบบ่อย โดยพบได้ในทุกช่วงอายุผู้ป่วยมักมีอาการผมร่วงเฉพาะที่ บริเวณผมที่ร่วงมีลักษณะกลมหรือรี

ผู้ป่วยอาจมีอาการขนร่วงที่บริเวณอื่นร่วมด้วย เช่น หนวด เครา ขนคิ้ว และขนตามร่างกาย ผู้ป่วยอาจมีอาการมาก คือ มีผมร่วงหมดทั้งศีรษะ (alopecia totalis) มีขนบริเวณอื่นของร่างกายร่วงจนหมดร่วมด้วย (alopecia universalis)

ส่วนใหญ่ ไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าผมจะร่วงมากเท่าใด ในผู้ป่วยบางรายที่มีผมร่วงไม่มาก อาการอาจจะหายได้เองแต่มักจะใช้เวลาหลายเดือนหรือเป็นปี ซึ่งต่างจากในผู้ป่วยที่ผมร่วงมากที่มักจะไม่หายเอง โรคนี้อาจมีอาการเป็นๆ หายๆได้ ซึ่งการเป็นซ้ำอาจเกิดขึ้นเอง หรืออาจเกิดจากการที่ร่างกายได้รับการกระตุ้นจากภาวะการเจ็บป่วยอื่นๆ หรือภาวะเครียดทางร่างกาย และจิตใจ

โรคผมร่วงเป็นหย่อม
เกิดจากอะไร

อาการผมร่วงในโรคผมร่วงเป็นหย่อมนี้ เชื่อว่าเกิดจากการที่ร่างกายสร้างภูมิคุ้มกันต่อรากผมตนเอง (autoimmunity) ซึ่งสาเหตุยังไม่ทราบแน่ชัดว่าเกิดได้อย่างไร

โรคนี้อาจพบร่วมกับโรคอื่นได้ ที่พบบ่อย ได้แก่ โรคภูมิแพ้ เช่น โรคหอบหืด โรคภูมิแพ้ทางจมูกหรือโรคภูมิแพ้ทางผิวหนัง (atopic dermatitis) โรคไทรอยด์ และโรคด่างขาว (vitiligo)

โรคนี้ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ โดยผู้ป่วยอาจมีประวัติญาติที่มีสายเลือดใกล้ชิดมีอาการเหมือนกัน

ส่วนใหญ่ผู้ป่วยมักไม่มีอาการอื่นนอกเหนือจากมีผมร่วง อย่างไรก็ตาม ผู้ป่วยบางรายอาจมีอาการเจ็บหรือรู้สึกผิดปกติที่บริเวณหย่อมผมร่วงได้ ผมอาจเป็นสีขาวได้ เนื่องจากโรคนี้อาจมีผลต่อเซลล์ที่สร้างสีของผม เล็บอาจมีลักษณะเป็นหลุมเล็กๆ ตื้นๆ ที่บริเวณผิวเล็บ (pitting nail)

การรักษา
โรคผมร่วงเป็นหย่อม

การวินิจฉัยโรค ส่วนใหญ่สามารถวินิจฉัยได้จากอาการทางคลินิก มีเพียงบางรายที่อาจต้องทำการตัดชิ้นเนื้อเพื่อตรวจทางพยาธิวิทยาเพื่อยืนยันการวินิจฉัย

ในผู้ป่วยที่มีอาการน้อย อาจไม่จำเป็นต้องรักษา เนื่องจากอาจหายได้เอง ส่วนผู้ป่วยที่มีผมร่วงเป็นบริเวณกว้าง การรักษาขึ้นอายุของผู้ป่วยและความกว้างของหย่อมผมที่ร่วง

วิธีการรักษามีหลายวิธี เช่น

1. การฉีดยาเฉพาะที่ เหมาะกับผู้ป่วยที่มีหย่อมผมร่วงไม่กว้างมากนัก เป็นการรักษาที่ให้ผลดี เนื่องจากการฉีดยา ทำให้มีความเข้มข้นของยาที่บริเวณรากผมมากกว่าการทายา
2. การทายาเฉพาะที่ มียาหลายชนิดให้เลือกใช้ การรักษาด้วยการทายาเหมาะกับผู้ที่มีผมร่วงเล็กน้อยจนถึงผมร่วงมาก ควรเลือกใช้ยาที่เป็นรูปแบบน้ำหรือโลชั่น เนื่องจากความสะดวกในการใช้
3. การใช้ยารับประทาน มียาหลายชนิดให้เลือกใช้ ยาบางชนิดอาจใช้ได้ผลแต่พบว่ามีโอกาสกลับมาเป็นซ้ำได้สูง มีผลข้างเคียงมาก

อย่างไรก็ตาม การรักษาควรอยู่ในความดูแลของแพทย์เนื่องจากยาอาจมีผลข้างเคียง เช่น ทำให้เกิดอาการระคายเคืองที่หนังศีรษะมีผื่นที่บริเวณอื่นของร่างกาย ขนตก เป็นรอยขาวหรือรอยดำที่หนังศีรษะบริเวณที่ทายา หรือยาบางชนิดมีผลข้างเคียงมาก เช่น ทำให้ผิวหนังบางเป็นรอยแดง